ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΗΣ ΕΣΗΕΑ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΚΕ ΤΟ ΡΙΖΟΚΑΡΠΑΣΟ ΣΤΗΝ ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΗ ΚΥΠΡΟ

Το Δημοτικό και το Γυμνάσιο σχολείο του χωριού Ριζοκάρπασου στην κατεχόμενη Κύπρο επισκέφθηκε αντιπροσωπεία της Ενώσεως Συντακτών αποτελούμενη από τον Πρόεδρο Μανώλη Μαθιουδάκη, τον Γενικό Γραμματέα Νίκο Μεγγρέλη, τον Ταμία Δημήτρη Τσαλαπάτη, τα μέλη Φανή Πετραλιά, Γιώργο Στεφανή, Κώστα Μπετινάκη και το Νομικό Σύμβουλο Λάζαρο Μπελίτση, το Σάββατο 18 Δεκεμβρίου 2004.

Η αντιπροσωπεία της ΕΣΗΕΑ μοίρασε δώρα, ρούχα και βιβλία στα είκοσι παιδιά των εγκλωβισμένων Ελλήνων στο Ριζοκάρπασο και συναντήθηκε, σε ατμόσφαιρα συγκίνησης, με τους δασκάλους και τους καθηγητές των σχολείων.

Με ομόφωνη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΣΗΕΑ χορηγήθηκε χρηματικό ποσό για την ανακατασκευή των γηπέδων μπάσκετ και βόλεϊ των σχολείων.

Αλγεινή εντύπωση προκάλεσε το γεγονός, ότι μόλις η αντιπροσωπεία του Δ.Σ. έφθασε στο χωριό ετέθη υπό παρακολούθηση από τις δυνάμεις κατοχής. Μάλιστα, μυστικοί αστυνομικοί απροκάλυπτα ζήτησαν τα ονόματα, τις ιδιότητες και τον αριθμό των διαβατηρίων των μελών της αντιπροσωπείας.

Η στάση αυτή των κατοχικών δυνάμεων καταγγέλθηκε από τον Πρόεδρο της ΕΣΗΕΑ σε συνέντευξη Τύπου, που δόθηκε στα Κυπριακά μέσα ενημέρωσης και ενημερώθηκε επίσημα η Διεθνής Ομοσπονδία Δημοσιογράφων.

Κατά τη διάρκεια της επίσκεψής της στη Λευκωσία η αντιπροσωπεία της Ενώσεως έγινε δεκτή από τον Πρόεδρο της Βουλής της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Δημήτρη Χριστόφια. Επίσης συναντήθηκε σε ατμόσφαιρα εγκαρδιότητας με τον Πρόεδρο κ. Ανδρέα Καννάουρο και τα μέλη του Δ.Σ. της Ενωσης Συντακτών

Κύπρου.

Μαθητές του Δημοτικού και Γυμνασίου στο Ριζοκάρπασο της Κατεχόμενης Κύπρου

Η αντιπροσωπεία της Ενώσεως με το Πρόεδρο της Βουλής της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Δημήτρη Χριστόφια.

Μια φορά κι έναν καιρό, ήταν ένα σωματείο που το έλεγαν ΕΣΗΕΑ. Ήταν ένα όμορφο σωματείο, όπως και όλα τα άλλα στην πατρίδα μας: κανονικό, με πρόεδρο και διοικητικό συμβούλιο, με γραμματεία και ταμείο, με όλα τα καλά! Είχε κι ένα κτίριο εκεί στο κέντρο της μικρής μας πόλης (τι μικρή, 4 εκατομμύρια κατοίκους έχει, τρομάρα της…).

Μια φορά κι έναν καιρό, ήταν ένα σωματείο που το έλεγαν ΕΣΗΕΑ. Ήταν ένα όμορφο σωματείο, όπως και όλα τα άλλα στην πατρίδα μας: κανονικό, με πρόεδρο και διοικητικό συμβούλιο, με γραμματεία και ταμείο, με όλα τα καλά! Είχε κι ένα κτίριο εκεί στο κέντρο της μικρής μας πόλης (τι μικρή, 4 εκατομμύρια κατοίκους έχει, τρομάρα της…).